

44. Jak dziś żyć wiarą

1. Każdy chrześcijanin na chrzcie świętym otrzymał wiarę, którą musi nieustannie rozwijać. Wiara jest nam nie tylko dana, ale zadana. Jezus powiedział do swoich uczniów: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony” (Mk 16,15-16).

- Z czym wam się kojarzy wiara?

- Dlaczego wierzymy?

Dzięki współpracy z łaską Bożą człowiek powinien rozwijać swoją wiarę, mężnie ją wyznawać i żyć według jej zasad. Obok nas żyje wielu ludzi, którzy nie wstydzą się wiary. Często ich spotykamy, są prości, pokorni. O ich świętym życiu dowiadujemy się dopiero po ich śmierci. Przeczytajcie historię, która wydarzyła się naprawdę.(s. 153-154)

– Jaki breloczek Karol otrzymał od księdza?

– Dlaczego Karol zastanawiał się nad napisem na breloczku?

– Jaką historię opowiedziała Karolowi ciocia?

– Jak świadczyła pani Marta o Jezusie?

– W czym wyrażała się wiara pani Marty?

– Jak myślicie, czy pani Marta swoim życiem pokazała, że nie wstydz się Jezusa?

– Dlaczego podejmowała trud wiary?

– Kim jest człowiek, który świadczy o Jezusie?

(Historia jest autentyczna. Jako że Martę znałem bardzo dobrze jeśli mi przypomnicie to mogę wam trochę opowiedzieć o niej. Toczy się właśnie jej proces beatyfikacyjny)

2. Pan Jezus powiedział do swoich uczniów: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15). Przez wieki Jezus powoływał i posyłał ludzi, by jak niegdyś On, głosili naukę o królestwie Bożym i wzywali do

nawrócenia. Dzisiaj również Jezus wzywa nas, ludzi ochrzczonych, byśmy dzielili się wiarą z tymi, którzy jeszcze jej nie poznali. Chrystus nam ufa. Chrystus nas posyła.

– Jaka więc jest moja wiara?

– Jaka jest moja znajomość prawd wiary?

– Jaki jest mój udział w sakramentach świętych?

– W jaki sposób daję świadectwo miłości Boga i bliźniego przez zachowywanie przykazań?

– W jaki sposób moja wiara realizuje się na płaszczyźnie Kościoła?

Wykonaj plakaty z Ćwiczeń, można posługiwać się symbolami, grafikami i wyrazami.

45. Bóg, Honor, Ojczyzna

Silny jest związek pomiędzy takimi wartościami jak wiara, ojczyzna i walka o jej wolność, które mieszczą się w hasło: „Bóg, Honor, Ojczyzna”. Skąd takie połączenie, jak te wartości były realizowane na przestrzeni wieków i w końcu jak je realizować dziś? Na te pytania spróbujemy odpowiedzieć na dzisiejszej katechezie.

Przeanalizuj teksty:

1. „Po śmierci Mojżesza, sługi Pana, rzekł Pan do Jozuego, syna Nuna, pomocnika Mojżesza: «Mojżesz, sługa mój, umarł; teraz więc wstań, przepraw się przez ten oto Jordan, ty i cały ten lud, do ziemi, którą Ja daję Izraelitom. Każde miejsce, na które zstąpi wasza noga, Ja wam daję, jak zapowiedziałem Mojżeszowi. Od pustyni i od Libanu aż do Wielkiej Rzeki, rzeki Eufrat, cała ziemia Chittytów aż do Wielkiego Morza, w stronę zachodzącego słońca, będzie waszą krainą. Nikt się nie ostoi przed tobą przez wszystkie dni twego życia. Jak byłem z Mojżeszem, tak będę z tobą, nie opuszczę cię ani nie porzucę. Bądź mężny i mocny, ponieważ ty rozdasz temu ludowi w posiadanie ziemię, którą poprzysiąłem dać ich przodkom. Tylko bądź mężny i mocny, przestrzegając wypełniania całego Prawa, które nakazał ci Mojżesz, sługa mój. Nie odstępуй od niego ani w prawo, ani w lewo, aby się okazała twoja roztropność we wszystkich przedsięwzięciach. Niech ta Księga Prawa będzie zawsze na twych ustach: rozważaj ją w dzień i w nocy, abyś ściśle spełniał wszystko, co w niej jest napisane, bo tylko wtedy powiedzie ci się i okaże się twoja roztropność. Czyż ci nie rozkazałem: Bądź mężny i mocny? Nie bój się i nie drzyj, bo z tobą jest Pan, Bóg twój, wszędzie, gdziekolwiek pójdiesz»” (Joz 1,1-9).

– Jaką obietnicę ponawia Bóg? (oddanie Narodowi Wybranemu Ziemi Obiecanej)

– Co jest gwarantem zwycięstwa Jozuego i Izraela? (obecność Boga, a ze strony Jozuego i Izraela wierność Bożemu Prawu)

2. „Wówczas Izraelici czynili to, co złe w oczach Pana, i służyli Baalom. Porzucili Boga swoich ojców, Jahwe, który ich wyprowadził z ziemi egipskiej, i poszli za cudzymi bogami, którzy należeli do ludów sąsiednich. Oddawali im pokłon i drażnili Pana. Porzucili Pana i służyli Baalowi i Asztartom. Wówczas zapłonął gniew Pana przeciwko Izraelitom, tak że wydał ich w ręce ciemnych, którzy ich złupili, wydał ich na łup nieprzyjaciół, którzy ich otaczali, tak że nie mogli im się

oprzeć. We wszystkich ich poczynaniach ręka Pana była przeciwko nim na ich nieszczęście, jak to Pan przedtem im zapowiedział i jak im poprzysiął. I tak spadł na nich ucisk ogromny. Wówczas Pan wzbudził sędziów, by wybawili ich z ręki tych, którzy ich uciskali. Ale i sędziów swoich nie słuchali, gdyż uprawiali nierząd z cudzymi bogami, oddawali im pokłon. Zboczyli szybko z drogi, po której kroczyli ich przodkowie, którzy słuchali przykazań Pana: ci tak nie postępowali. Kiedy zaś Pan wzbudzał sędziów dla nich, Pan był z sędzią i wybawiał ich z ręki nieprzyjaciół, póki żył sędzia. Pan bowiem litował się, gdy jęczeli pod jarzmem swoich ciemieżców i prześladowców. Lecz po śmierci sędziego odwracali się i czynili jeszcze gorzej niż ich przodkowie. Szli za cudzymi bogami, służyli im i pokłon im oddawali, nie wyrzekając się swych czynów ani drogi zatwardziałości” (Sdz 2,11-19).

– Co było przyczyną upadku Izraela?

– Jaka była postawa Boga wobec cierpiącego Izraela?

– Co działo się po śmierci sędziego?

3. „Wtedy wystąpił z obozu filistyńskiego pewien harcownik imieniem Goliat, pochodzący z Gat. Był wysoki na sześć łokci i jedną piędź. (...) Stanąwszy naprzeciw, krzyknął w kierunku wojsk izraelskich te słowa: «Po co się ustawiacie w szyku bojowym? Czyż ja nie jestem Filistynem, a wy sługami Saula? Wybierzcie spośród siebie człowieka, który by przeciwko mnie wystąpił». (...) Gdy Filistyn popatrzył i przyjrzał się Dawidowi, wzgardził nim dlatego, że był młodzieńcem, i to rudym, o pięknej powierzchowności. I rzekł Filistyn do Dawida: «Czyż jestem psem, że przychodzisz do mnie z kijem?» Złorzeczył Filistyn Dawidowi, przyzywając na pomoc swoich bogów. Filistyn zawołał do Dawida: «Przybliź się tylko do mnie, a ciało twoje oddam ptakom podniebnym i dzikim zwierzętom». Dawid odrzekł Filistynowi: «Ty idziesz na mnie z mieczem, dzidą i zakrzywionym nożem, ja zaś idę na ciebie w imię Pana Zastępów, Boga wojsk izraelskich, którym urągałeś. Dziś właśnie wyda cię Pan w moje ręce, pokonam cię i utnę ci głowę. Dziś oddam trupy wojsk filistyńskich na żer ptactwu podniebnemu i dzikim zwierzętom: niech się przekona cały świat, że Bóg jest w Izraelu. Niech wiedzą wszyscy zebrani, że nie mieczem ani dzidą Pan ocala. Ponieważ jest to wojna Pana, On więc wyda was w nasze ręce». I oto, gdy wstał Filistyn, szedł, zbliżając się coraz bardziej ku Dawidowi, Dawid również pobiegł szybko na pole walki naprzeciw Filistynowi. Potem sięgnął Dawid do torby

pasterskiej i wyjąwszy z niej kamień, wyrzucił go z procy, trafiając Filistyna w czoło, tak że kamień utkwiał w czole i Filistyn upadł twarzą na ziemię. Tak to Dawid odniósł zwycięstwo nad Filistynem procą i kamieniem; trafił Filistyna i zabił go, nie mając w ręku miecza. Dawid podbiegł i stanął nad Filistynem, chwycił jego miecz, i dobywszy z pochwy, dobił go; odrąbał mu głowę. Gdy spostrzegli Filistyni, że ich wojownik zginął, rzucili się do ucieczki” (1 Sm 17,4.8.42-51).

– W imię jakich wartości walczył Dawid?

– Co było siłą dla Dawida?

4. „Król napisał zarządzenie dla całego swego państwa: «Wszyscy mają być jednym narodem i niech każdy porzuci swoje obyczaje». Wszystkie narody przyjęły ten rozkaz królewski, a nawet wielu Izraelitom spodobał się ten kult przez niego nakazany. Składali więc ofiary bożkom i znieważali szabat” (1 Mch 1,41-43). „Wtedy też Matatiasz zaczął w mieście wołać donośnym głosem: «Niech idzie za mną każdy, kto płonie gorliwością o Prawo i obstaje za przymierzem». Potem zaś on sam i jego synowie uciekli w góry, pozostawiając w mieście wszystko, co posiadali” (1 Mch 2,27-28).

– Czego dotyczył dekret królewski?

– Co stało się motywem do wybuchu powstania dla Matatiasza?

5. Dzieje Izraela, które odczytujemy na kartach Biblii mogą też posłużyć do zrozumienia losów naszego kraju, który wielokrotnie popadał w niewolę czy kryzys, gdy lekceważone były Prawa Boga – przez prywatę, oszustwa, pogwałcenie praw słabych itd. Jednocześnie Bóg nigdy nie opuścił naszej Ojczyzny i wyprowadzał ją z największych tragedii. Pokażę to na podstawie trzech wydarzeń. Śledząc je, spróbujcie powiedzieć, jak realizuje się w nich hasło Bóg, Honor, Ojczyzna.

Pod Grunwaldem rycerze polscy śpiewają pieśń „Bogurodzica”, wierząc w Jej opiekę. Walka toczy się o wolność Polski. Honor jest postawą rycerzy kierujących się kodeksem, ale i miłość do znaków narodowych.

Obrona Jasnej Góry była punktem zwrotnym w czasie tzw. potopu szwedzkiego. Cudowna obrona odmieniła losy wojny. obrońcy w imię honoru walczą

do ostatniej kropli krwi.

Cud nad Wisłą

W obliczu nadciągającego nieszczęścia modlono się dosłownie wszędzie, nie tylko w kościołach, które nie mogły pomieścić wszystkich wiernych, choć otwarte były całą dobę. Od Starówki, siedziby Matki Bożej Łaskawej – Patronki Warszawy, aż do kościoła Świętego Krzyża tłum trwał na modlitwie, dzień i noc wzywając pomocy swojej Patronki i Królowej. (...) Nie tylko Warszawa, ale cała Polska modli się o ratunek. Na Jasnej Górze Episkopat Polski wraz z tysiącami wiernych śle błagania do Królowej Polski. (...) Modlitwa tysięcy zjednoczonych serc wyprasza cud – PRAWDZIWY CUD – ukazanie się Najświętszej Dziewicy. (...) Matka Łaskawa pojawia się na niebie przed świtem, monumentalna postać, wypełniająca swoją Osobą całe ciemne jeszcze niebo. Ukazuje się odziana w szeroki, rozwiany płaszcz, którym osłania stolicę. Zjawia się w otoczeniu husarii, polskiego zwycięskiego wojska, które pod Wiedniem z hasłem „W imię Maryi” rozegnało pogańskie watahy. Matka Boża trzyma w swych dłoniach jakby tarcze, którymi osłania miasto Jej pieczy powierzone. Postać Matki Bożej była widziana przez dziesiątki, lepiej powiedzieć: setki bolszewików atakujących polskie oddziały w bitwie o dostęp do stolicy. To pojawienie się na niebie wywołało wśród żołdatów strach, przerażenie i panikę, której nie sposób opisać. Naoczni świadkowie wydarzenia, zahartowani w boju, niebojący się ani Boga, ani ludzi, programowi ateiści, na widok postaci Maryi, groźnej „jak zbrojne zastępy”, rzucali broń, porzucali działa, tabor, aby w nieopisanym popłochu, na oślep, pieszo i konno, salwować się ucieczką. W Bitwie Warszawskiej znów widzimy silną wiarę w Bożą Opatrzność i działanie, które obok potęgi polskiego oręża przesądziły o zwycięstwie.

Te trzy wydarzenia pokazują, że nasze dzieje mocno naznaczone są zespolonymi ze sobą takimi wartościami, jak Bóg, Honor i Ojczyzna. Polska zaś przetrwała trudne wydarzenia dzięki patriotyzmowi swoich synów i córek.

Wykonaj zadanie 1 z Ćwiczeń

Być patriotą w dzisiejszych czasach to:

- znać historię własnego, kraju jego tradycje i wartości narodowe,
- troszczyć się o własny rozwój intelektualny i duchowy,

- troszczyć się o miłość w rodzinie, poczucie bezpieczeństwa i właściwy rozwój dziecka,
- wykonywać dobrze swój zawód,
- aktywnie uczestniczyć w życiu politycznym i społecznym.